

A dolgok állása

Csoportos kiállítás a veszprémi Művészetek Háza Várgalériájában
2014 október 19. - november 30.

A dolgok állása

Csoportos kiállítás a veszprémi Művészetek Háza Várgalériájában
2014 október 19. - november 30.

“A konszenzus a soha el nem ért horizont.” /Jean-François Lyotard/

A kiállításon bemutatkozó művészek együttműködése a Magyar Képzőművészeti Egyetem Doktori Iskolájában kezdődött. A résztvevők különböző területekről érkeztek: Áfrány Gábor és Sztojánovits Andrea az MKE Intermédia tanszékén végzett, Harsányi Réka és Laczkó Juli a MOME vizuális kommunikáció szakán tanult, Szűcs Réka irodalomtörténészből lett kísérleti filmes alkotóvá, míg doktori témavezetőjük, Szegedy-Maszák Zoltán eredetileg festő, majd intermédia szakon szerzett diplomát.

A csoport tagjainak együttműködése éppen ebből a soknézetű szempontrendszerből adódóan érdekes: egészen különböző generációk, művészeti alapállások, médiumok párbeszéde adja közös megszólalásuk markáns összhangzatát. A kiállítás keretében való közös megjelenésük erejét az egyén és közösség szabad és kritikus párbeszéde, a nyitottság, s az egymás gondolkodásmódja iránti őszinte érdeklődés adja, mely közös és egyéni műveikben egyaránt érzékelhető, tapintható.

A Wim Wenders filmjére utaló “A dolgok állása” (munka)cím a különböző művészeti alapállásokat egymás mellé helyező csoportos kiállítás esetében nyilvánvalóan többjelentésű: egyrésztől szelíden utal arra, hogy a párbeszéd az alkotó egyén és az alkotócsoporthoz (metaforikusan a társadalom) között sohasem mentes a konfliktusoktól. Másrészt felteszi a kérdést, hogy valójában mi is az a “valóság”, melyre a kortárs művész reagálni hivatott: voltaképpen mit vesz filmre oly elkeseredetten Wenders záró jelenetében a kamerát fegyverként maga elé tartó rendező?

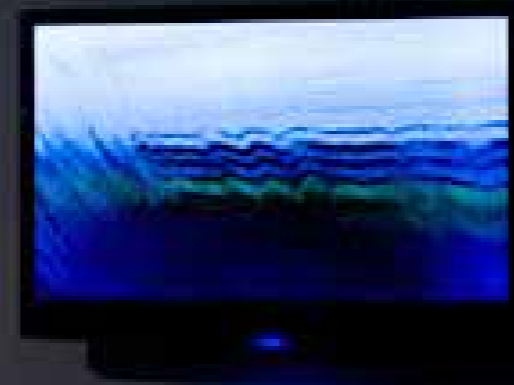
A kiállításon szereplő művek rövid leírása, koncepciója

Áfrány Gábor

Gábor médiaművész, aki pályájának kezdetén profi fotográfusként dolgozott, s több elismerést szerzett a sajtófotó és a kortárs tánc fotózásának területén. A hivatásszerűen művelt, elismert fényképész-újságíró háttér máig meghatározó műveiben: a digitális képrobbanás utáni állapottal foglalkozik, a pixelekre bontott, számszerűsített látvány felvetette kérdések foglalkoztatják, képeinek témája többek közt a legkevesebb megszámolható mennyiségű képpontból összeállított képként értelmezhető látvány, a "vizuális érzékelési minimum".

Harsányi Réka: Ecce Homo

lenticuláris képsorozat, 2012

A Magyar Képzőművészeti Egyetem Doktori Iskolájától elnyert pályázat keretében a csoportunk (Áfrány Gábor, Harsányi Réka, Lepsényi Imre, Szüts Eszter) lenticuláris lencsékkel kezdett kísérletezni. Én a magam részéről videókból készítettem animált képeket, mindegyiken van egy kis részlet, ami (egykori) emberi jelenlétre utal, bár némelyik képnél nehezen észrevehető az ottfelejtett személyes tárgyak. Mivel a csoportos kutatás a kísérletezésen alapult, később ennek eredményeképp jöttek létre saját, egyszerű lapolvasóval készített "térbeli fénymásolataim".

Narsizyi Niba: Eze Nwaka
2013
A Nwaka Nwaka (Eze Nwaka) is a contemporary artist who works in various media, including painting, sculpture, and photography. His work often explores themes of identity, culture, and the human condition. The title 'Eze Nwaka' is a play on words, as 'Eze' means 'king' and 'Nwaka' means 'my father' in Igbo. The artist's work is characterized by its conceptual depth and its ability to challenge viewers' perceptions of reality.

Harsányi Réka: A dolgok állása

lenticuláris fotópár, 2014

Spontán készült beállítások, melyeket a szereplők, a tér és a helyzet, azaz "a dolgok állása" ihletett. Az arc nélküli testek a nemiség jelképeivé válnak, a mozdulatok statikusságuknak köszönhetően szürreálisak. A két szereplő kapcsolódik a térben, de eltávolodik az időben.

Harsányi Réka: Érzékelés

interaktív installáció, 2012

Taktilis érzékelés útján feltérképezhető mű, melyben a gender kérdés kerül középpontba. A férfi testen elhelyezett érzékelők érintésre változást hoznak létre a női testen, melyen érzéseket sugalló absztrakt animációk jelennek meg ezáltal. A szerepek kiosztása szándékos, a férfi tárgyiasítása, passzív élvezeti cikké tétele, az európai művészettörténetben megszokott módon értelmezett meztelen női test szimbolikáinak áthelyezése a cél.

Laczkó Juli: Eline sađlık

fotósorozat, 2014

2014 telén a törökországi Ayvalikban megismerkedtem a Cöp(m)adam műhellyel, amelyet Tara Hopkins civil aktivista 2009-ben hozott létre. A műhelyben olyan, a tengerparti kisvárosban élő nők dolgoznak, akiknek ezelőtt soha nem volt otthonokun kívül munkájuk, s a családjukban öröklődő kézműves tudást átalakítva reciklált termékeket hoznak létre hulladékból. Az őket és munkájukat dokumentáló sorozat címe egy speciális török kifejezés, eline saglik, annyit tesz, "egészséget a kezeidnek":

Laczkó Juli és Harsányi Réka: KÖZ-TEST, részvételi demokrácia-szimulátor

interaktív AR installáció, kutatás első részének vizualizációja, 2014

Tézis: a világ különböző országainak közlekedési rendszabályaiban rejlő apró különbségek rávilágítanak az adott ország viselkedési kultúrájának nüanszaira. A különböző úti célokkal haladó elemek közötti mozgásbeli viszony- rendszer ismétlődő reakciók összessége, melyben leképződik, illetve lelepleződik az adott kultúrára jellemző hatalmi hierarchia, illetve annak hiánya, vagy jellege. A közlekedő elemek szükségszerűen viszonyba kerülnek egymással, mely viszony matematikai műveletekre bontva véges variációkban valósul meg, mint semleges, elkerülő, alá-fölé-rendelt, stb. a közlekedési szabályok ezeknek a műveleteknek köz-megegyezés szerinti szabályozása, melynek a gyakorlati megvalósulással való közös halmaza kultúránként változik.

Célunk egy olyan virtuális térben megvalósuló részvételi installáció létrehozása, melyben a résztvevők fizikai testükkel tapasztalják meg a különböző kultúrák közlekedési rendszabályaiban rejlő társadalmi valóságok árnyalatait, s lépéseik, irányaik, döntéseik azonnali visszahatást eredményeznek. Olyan vetített térbeli pálya- rendszert szeretnénk létrehozni, amelyben a résztvevő egy elemként reagálni kénytelen a vele egy pályán mozgó, saját céllal, saját érdekekkel mozgó elemekre. Az installáció több különböző „pályán” játszható, melyek szabály- rendszereikben és kölcsönhatásaikban különbözőek. A pályák térbeli vetített terek, a visszacsatolások rendszere kép- és hang- reakciókból áll, melyek a pályák karakterétől függően változnak.

A pályák jellege az elemek anarchista viselkedésétől kezdve a történelmi demokráciákból kiinduló metóduson át a poszt-diktatórikus rendszerektől inspirált geometriáig terjedő skálán mozog, s az egyén térbeli viselkedésén keresztül vizsgálja a csoporton belüli érdek-érvényesítés dinamikáját.

Az installáció létrehozásának kutatási forrásai a világ különböző országainak KRESZ- és térkép-rendszerei, illetve proxemika-tanulmányai, videójátékok, valamint képzőművészeti előképek, mint Bódy Gábor Pszichokozmoszok c. munkája. Hipotézisünk szerint a társadalom- és politikatörténet meghatározza az adott kultúrában élő egyéneknek az egyéni szocializáció során kialakuló, saját szándékokból összeálló térbeli geometriáját. Fő kutatási témánk, hogy ezt a csoport-geometriát, vagyis egy adott elemekből álló csoport bejárt útvonalainak és találkozási stratégiájának összességét rögzítve és vizualizálva levonhatunk-e következtetéseket az adott csoportra, illetve tanulási, alkalmazkodási képességeire nézve.

Jelen kiállításon részletet közlünk kutatásunkból.

Sztojánovits Andrea: Naked objects

(Cyberfield makettek) LED objektok hanggal, 2014

hang: Borosi Gábor

“Az Angyal azt mondja: Meglátod, a képek világánál az értelem világa gazdagabb. Ott majd belülről fogsz látni. Olyan ez, mint mikor mély meditációban elmerülsz. A földtől elszakadva nincs más tapasztalatod, mint az anyagtalan zsidongás; boldogan és felszabadultan a határtalanságban lebegsz.”

A virágszedés lélektana / Hamvas Béla: A babérligetkönyv

Szűcs Réka: Elemi tisztesség - kapcsolat-analízis Cordiner[1]-módszerrel

kép-, hang-, tárgy installáció, az analízis négy fázisának vizualizációja, 2013-2014

Ne taníts meg

Amíg hazaérek a munkából

amíg felteszem a teát főni

amíg megetetem a macskákat

(az egyiknek egy hete gyógyszert adagolok, mert sok a gyomorsava, nehezen nyeli vissza)

amíg megöntözöm a tetőkertet

amit szerelmi ajándékként építettél nekem

mégis most az én fehér nadrágom lesz földes a locsolócsőtől

de figyelem a lótzuszokat (amik, tudom, liliumok), mert azt mondtam, megújuló kapcsolatunk élő szimbólumai

(amíg lassan nőnek)

amíg kinézek egy éjszakai művészfilmet a köztévén

amíg besötétedik

amíg nem gyújtok villanyt

amíg egyre bátrabban mozgok közös életünk halványuló terében

amíg sajtot és saját termésű paradicsomot vacsorázok,

nem tudok szabadulni a gondolattól,

hogyan ugyanazzal a hévvel,

azonos szögben,

éppolyan vággyal fúrod magad belé,

mint énbelém egykor.

„ne taníts meg nélküled élni” mondta szakításkor egy elhagyott szeretőm

és én már ötödik hónapja nélküled élek.

alkotó: Szűcs Réka
koreográfia, tánc: Szűcs Dóra Ida
kép: Szabó Gábor H.S.C., Szegedy-Maszák Zoltán, Szűcs Réka és H. M.
akusztikai szerkesztés: Szűcs Réka, Várhegyi Rudolf és H. M.

[1] Id. Kurt Vonnegut: Börleszk

[2] Kurt Vonnegut: Börleszk. Európa Kiadó Budapest,
1981. fordította: Borbás Mária, p74-75.

[3] p7-8.

A Super 8-as filmből és arra reflektáló kortárstánc szőlóból (megnyitó performansz), álló- és mozgókép-, hang-, tárgyinstallációból és QR-kódokkal behívható opcionális hipertextekből álló munka e halványuló tér megidézésén keresztül gondolkodik a duális és szinguláris identitás mibenlétéről.

Vonnegut ikrei, ha összedugták a fejüket, mindenkinél okosabbak voltak. De aztán jött Dr. Cordiner, és azt mondta: „ez itt az Amerikai Egyesült Államok, ahol senkinek sincs joga másra támaszkodni – ahol mindenki megtanulja, hogyan érvényesüljön. – Én azért vagyok itt, hogy tesztvizsgálatokat végezzek veletek – mondta-, de egyben szeretnék megtanítani az élet egy alapszabályára is, amiért hálásak leszek neked életetek végéig.

A lecke így szólt: Ki-ki álljon meg a lábán – mondta Dr. Cordiner. – Utánam tudjátok mondani? Nem felejtitek el? Nemcsak, hogy utána tudtam mondani, a mai napig sem felejtettem el: Ki-ki álljon meg a lábán. Hehe.”[2]
Szól a lírai én a szerelemről is, ekképpen:

„Van énnekem némi tapasztalatom a szerelemmel, vagy legalábbis azt hiszem, habár a szívemnek legkedvesebb tapasztalatok inkább az elemi tisztesség kategóriába sorolhatók. Valakivel rendesen bántam egy darabig, vagy éppenséggel iszonyatosan sokáig, és viszonzásul az illető is rendesen bánt velem. Szeretetek, szerelemnek vajmi kevés köze volt ehhez.[...]

[...]A szeretetet nem keresi az ember, hanem találja. Véleményem szerint ostobaság kutatni utána, meg aztán igen gyakran ártalmas is. Szívből kívánom, bárcsak mindazok, akik a közhit szerint szeretni tartoznak egymást, így szólnának egymáshoz két pofon között: -Egy kicsit kevesebb szeretetet, ha lehetséges, és egy kicsit több elemi tisztességet.”[3]

A kérdés az, hogyan éljük túl Dr. Cordiner kísérleteit. Van-e szinguláris identitás a duálison túl? Vagy kizárólag szinguláris identitás van, a duális átmeneti illúziójával.

Mi a túlélés záloga? A szinguláris felépítése a dualitás teljes lerombolásával, vagy netán mindkettőnek fokozatos, maradéktalan, visszavonhatatlan lebontása - feloldódás valami identitás nélküli, testetlen nagy közös egészben?

A test bemegy a házba, ahol nem várja senki.

Szűcs Réka: Elemi tisztesség No. 1. Virágkalendárium
fotósorozat, 2013-2014

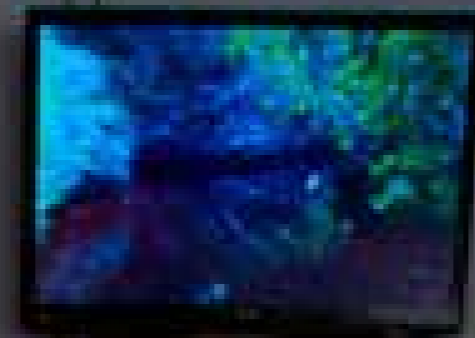
Szűcs Réka: Elemi tisztesség No. 2. Orozco-parafrázis
agyag, óceáni kőzet, virágszirom, fa, 2014

Szűcs Réka: Elemi tisztesség No. 3. „Amelyikünk előbb megharagszik...”
mozgóképfilm, 2014

Szűcs Réka: Elemi tisztesség No. 4. Mr May
lenticuláris fotósorozat, 2014

Szűcs Réka: Wild Horses

3 csatornás mozgóképinstalláció / 3 channel video installation, 6' HU-MX, 2013-2014

A test bemegy a házba, ahelyett, hogy felszállna egy gépre, mely előbb Mexikóvárosba, majd Oaxacába repítené. Ott még elérné a kora esti buszt, mely éjszaka a hegyeken át vinné Puerto Escondido-ba. Platós teherautón utazna a szúrós reggeli napsütésben végig a 175-ös úton, majd Puerto Angelnél taxiba préselődne vagy nyolcadmagával, hogy eljusson a Huatalco édesvízi tóra emlékeztető csücskéig, s ott az árnyékban kivárja, míg egy halász megszólítja, hogy néhány dollárért nem akar-e a csónakján átjutni a lagúna túlfelére.

Nem minden csónakos halász, és nem minden halász megbízható. De be lehet szállni abba a korhadt ladikba, amelyikkel egy színes ünneplőbe öltözött, virágokkal díszített, összeaszott, apró indián pár indul a vízre.

A lagúna természetvédelmi terület, így a csónakos ritkán indítja be a motort, hogy utasaival gyorsabban hasítsa a mély méregzöld közeget.

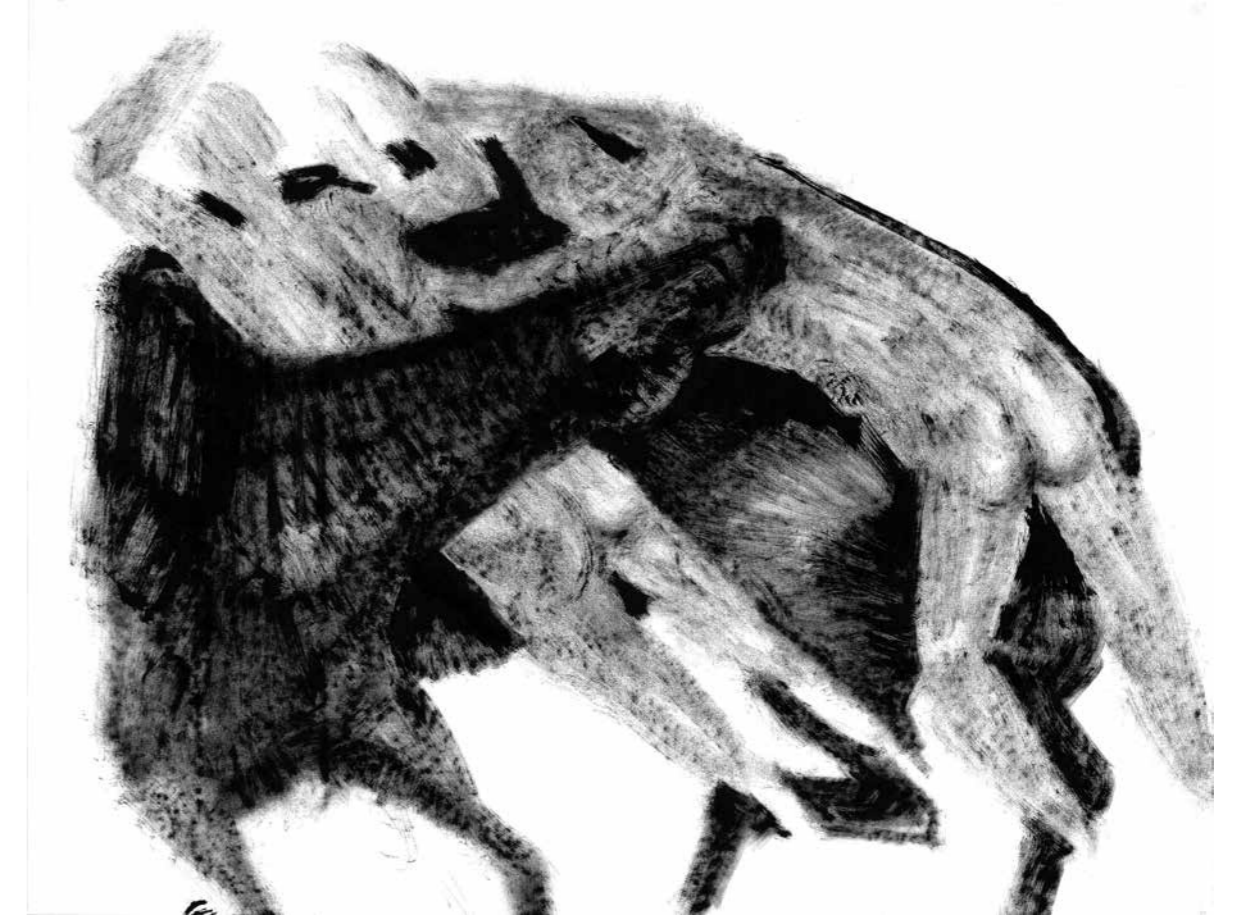
Ha nem szól a masina, a sűrű mangrove-mocsárban, a víz felett közvetlenül mindent átszövő matt fehér légygökök közt nemcsak tisztán látni, de hallani is az apró, ismeretlen gémekeket.

Az út nem elég hosszú ahhoz, hogy felfogja az ember, min hatolt keresztül. Amint a csónak kiköt, kis néger gyerekek szaladnak a forró homokban az utasok elé, helyi kevert indiánnyelven beszélnek. Egyikük a kérdésre bólint, megismétli a hely nevét, majd elhallgat, egy irányba mutat, és futásnak ered.

Aki követi, pálmafedelesek, földből épített kunyhók közt, a puha homokban nehezen haladva, különös formájú, nagy, fekete tyúkokat kerülgetve bukdácsol előre értetlenül.

De az értetlenség és minden más azonnal megszűnik, amint a falun túljutva a tér hirtelen kitárul. A végtelen óceán tölti ki a látómezőt. A távolban, állítólag, nagyjában ahol a sósvíz harsogó türkizből feketés kékbe vált, bálnák szoktak mutatkozni.

De a test nem megy. Csak olykor vadlovakkal álmodik.

rendező / director: Szűcs Réka

társalkotó / co-artist: Bardon Barnabás (tusrajzok / tint-drawings)

koreográfia / choreography: Manuel Badás (ESP), Giovanni Adrián Pérez Ortega (MX), Reynaldo Martínez Santiago (MX)

operatőr / photography: Szabó Gábor H.S.C.

vágó / editor: Kovács András E.

producer / producer: Helyei Kristóf, Szűcs Réka

szereplők / cast: Manuel Badás, Giovanni Adrián Pérez Ortega, Reynaldo Martínez Santiago

Super 8 laborálás / Super 8 processing: Szilas Szilárd, Vándor Csaba

werkfotó / stills: Szűcs Réka

támogatók / supporters: Apodosz Alapítvány, NKA

köszönet / thanks to: Igor Buharov, Kasza Gábor, Vándor Csaba

gyártó / produced by: ©Értékmegőrző|SAFE Art Studio www.megorzo.hu

Szegedy-Maszák Zoltán: Hardver tekintetében / In Terms of Hardware

zselatinos ezüst fényképek / silver gelatin prints, 2012

Szegedy-Maszák Zoltán: Tennivalók / To Do List

lenticuláris képsorozat / series of lenticular pictures, 2013-2014

Szegedy-Maszák Zoltán lenticuláris képsorozatai a mindennapok cselekvéseit, a puszta létfenntartáshoz kapcsolódó javítgatásokat, illetve az ezekhez használt kéziszerszámokat mutatják be térbeli, többnézetű kép-tárgyak keretei közt - melyet szó szerint is érthetünk, hiszen sorozataiban egymás mellé keretezett, többnézetű kép-töredékekből építkezik, melyek a nézőpont függvényében változó fotográfiákat villantanak fel a kiállításlátogató előtt. A képek témája pedig a mindennapi létfenntartással, vagy, ahogy mondani szoktuk, a ház körüli teendőkkal, a szűkebb közösség, a család és az egyén feladataival kapcsolatos.

A DOLGOK ÁLLÁSA - csoportos kiállítás
"A konszenzus a soha el nem ért horizont."
/Jean-François Lyotard/

kiállító művészek:

Áfrány Gábor

Harsányi Réka

Laczkó Juli

Szegedy-Maszák Zoltán

Sztojánovits Andrea

Szűcs Réka

2014. szeptember 20. - október 19. között

Művészetek Háza, Veszprém, Vár u. 17.

+36 88 425 204, arthouse@invitel.hu, www.arthouseweb.hu

Támogatók, köszönet:

Nemzeti Kulturális Alap, Magyar Képzőművészeti Egyetem Doktori Iskola, Apodosz Alapítvány|Értékmegőrző Stúdió

A kiállításon bemutatkozó művészek együttműködése a Magyar Képzőművészeti Egyetem Doktori Iskolájában kezdődött. A résztvevők különböző területekről érkeztek: Áfrány Gábor és Sztojánovits Andrea az MKE Intermédia tanszékén végzett, Harsányi Réka és Laczkó Juli a MOME vizuális kommunikáció szakán tanult, Szűcs Réka irodalomtörténészből lett kísérleti filmes alkotóvá, míg doktori témavezetőjük, Szegedy-Maszák Zoltán eredetileg festő, majd intermédia szakon szerzett diplomát.

ÉRTÉKMEGŐRZŐ
KÉPZŐMŰVÉSZETI
STÚDIÓ ÉS FILMARCHÍVUM

MAGYAR
KÉPZŐMŰVÉSZETI
EGYETEM
DOKTORI ISKOLA